

Nově rekonstruovaný Dům pánů z Kunštátu slouží umění

ubytovat v hotelu, nebo jen posedět v kavárně a restauraci.

Nedaleko hotelu stojí **palác Convalaria** z roku 1938, funkcionalistická stavba se zaoblenými nárožními a pásovými okny od architekta J. Šolce.

Zhruba uprostřed ulice září **Stopkova plzeňská pivnice**, nepřehlédnutelný dům se sgrafitovou fasádou Ladislava Nováka z roku 1919, kde byla hospoda už od středověku.

Dům pánů z Kunštátu → c 5
Jedna ze nejkrásnějších renesančních památek v historickém jádru Brna. Středověký základ domu nechal v 16. století renesančně přestavět Jan z Pernštejna. V osmnáctém století se komplex proměnil v obchodní bazar s padesáti krámkami se sukny. V jeho podzemí se svého času skladovala mouka a obilí, odehrávala se tu i divadelní představení

německých společností. Rekonstruován byl v 50. letech minulého století a nejnověji pak na přelomu tisíciletí. Dům s arkádovým nádvořím s ochozem je v užívání Domu umění města Brna.

Dominikánská 348

Hlavní nádraží → e 6
Brněnské hlavní nádraží je přirozenou „branou“ do města i díky své poloze v těsné blízkosti centra Brna. První osobní vlak sem přijel roku 1839 a v polovině 19. století byly u kolejiště postaveny dvě nové budovy dvou společností, spojené nižší částí s věžičkou. V secesním duchu nádraží přestavěli na počátku minulého století. Vznikla prostorná hala, ozdobená dvojicí věží s velkými hodinami. Pravá z nich vzala za své během druhé světové války a už nikdy nebyla opravena. V sousedství nádraží stojí funkcionalistická budova pošty ze 40. let 20. století.

O posunutí nádraží směrem z centra se začalo poprvé uvažovat už roku 1924 a návrhy na rozvoj města při odsunutí poloze se zabýval už známý architekt B. Fuchs. Roku 2002 byl vládním usnesením schválen přesun o sedm set metrů jižněji směrem k autobusovému nádraží Zvonářka. Toto řešení, které rozdělilo Brňany na tábory zastánců a odpůrců, by snad mohlo znamenat obnovu památkově chráněné budovy a důstojnější úpravu jejího žalostného okolí.

Husova ulice – paláce → bc 3–4
Ulice, uzavřená na jedné straně pseudogotickým kostelem J. A. Komenského a na druhé Obeliskem v Denisových sadech, připomíná svou šířkou a relativně nízkými a rozložitými budovami vídeňské třídy. Tvář ulice podtrhují muzea, sídlící v majestátních palácích. Hrad Špilberk, k němuž odtud vede nejkratší cesta, je jejím důstojným sou- sedem.

Kostel Jana Amose Komenského, evangelický „červený“ kostel, vznikl ve druhé půlce 19. století jako jeden z prvních velkých nekatolických chrámů v této části Evropy. Podle projektu Heinricha Ferstela, stavitele vídeňského Votivního chrámu, byl kostel vybudován v pseudogotickém stylu z režného zdiva opatřeného glazurou. Tyčí se jako dominanta třídy na mírně vyvýšeném místě, vzniklém navezením sutin ze zbořených městských hradeb. Slouží církvi českobratrské – evangelické, konají se v něm časté sborové koncerty a kromě bohoslužeb není přístupný.

Besední dům na rohu Husovy ulice a Komenského náměstí je novorenesanční stavba ve stylu severoitalské renesance vídeňského architekta Theofila Hansena. Dříve představoval centrum společenského a kulturního života českého Brna,

dnes je sídlem Státní filharmonie Brno. V patře se nachází velký koncertní sál s bohatou štukovou výzdobou.

Pražákův palác byl vybudován spolu s Besedním domem jako jeden kompoziční celek. Zároveň se sousedním objektem ho nechal pro svou rodinu vybudovat Alois Pražák, nejvýznamnější český politik 19. století na Moravě a organizátor českého kulturního života v Brně. V budově dnes sídlí Moravská galerie.

Nápadná novogotická stavba na druhé straně třídy v blízké Údolní ulici je stará **tělocvična**. Tato zajímavá kulturní památka sloužila od roku 1867 členům německých tělocvičných spolků. Dnes hostí katedru sportovních aktivit fakulty sportovních studií Masarykovy univerzity v Brně.

Budova **Uměleckoprůmyslového muzea** na Husově ulici č. 14 byla

Secesní budovu brněnského hlavního nádraží zřejmě brzy čeká zasloužená výslužba

